

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

FLORIAN CÎRDEI

FLORI
NEGRE

Libris
EDITORIAL
Brașov 2020

Cuprins

Fatal   7
Desprindere sentimentală   8
Crispare   9
Piele și os   10
Epilog sentimental   11
Doliu   12
Vis de dor   13
Sifilitice gânduri   14
Mut   15
Sânge și diamante   17
Dulce noimebrie   18
Prin   19
Flori negre   20
Ziduri   21
În taină   22
Purificare   23
Glas   24
Arată-mi...   25
Portret   26
Vis-a-vis   27
Cânt de durere   28

Serenada trupului	29
Timp	30
Memento mori	31
Vis de decembrie	32
P.S. Ai grijă de suflet!	33
Nori de furtună	34
Crupta și a ei iubire	35
Haos sentimental	36
Stele și țărână	37
Moartea unei ierni	39
Poveste de dragoste	40
Vals descompus	41
O mare de lacrimi	42
Sare, mare și săruturi	43
Sinuciderea ciocârliei	44
În codrul negru m-am găsit	45
Inimă de cerneală	47
Clopotul sună	48
Apusul iubirii	50
Descompunere	51
Cincizeci și o lacrimă	52
Inima neagră	54
Tărâmul lacrimilor	55
Meduza, muza mea	56
Cadavru sentimental	57
Prin stropii de ploaie geroși	58
Librăria sufletelor	59

Strigăt	60
Aripi de sticlă	61
Cădere	62
Blestem	63
Versetele infernului	64
Fluturi în noapte	65
Efemer	66
Purgatoriul îngerilor	67
Sinuciderea îngerului	69
Apus de soare argintiu	70
Apus la cimitir	71
Sentimente în noapte	72
Lasă-mă să-ți fiu...	73
Toamnă	74
Ziua în care buzele au atins pielea ta...	75
Creație	77
Saudade	78
Sfârșit	79
Astenia lui septembrie	80
Claustrofob în sentimente	81
Macabru	82
Printre umbre și raze de soare	83
Citește-mi cicatricile	84
Prin iad, niște călători	86
Inimi	87
Amăgire-n noapte	88

Fatal

fatal,
otrava buzelor mele
îți mângâie inima deja putrezită de amor
și încet ne scufundăm
în al nostru sicriu căptușit cu dor.

fatal,
albastrul privirii mele
va face ca realitatea să fie vis
în care ne vom grabi
să prindem trenul monoton spre Paradis.

fatal,
voi încerca să nu las amprente
în amintirile tale
și-mi voi pune mânuși albe
când ușor otrava buzelor mele
îți va mângâia inima putrezită de amor.

Desprindere sentimentală

privește pozele de-atunci
amurgul zilelor ne-nfrânte,
cu șoapte blânde de amor
cu versuri albe, îndulcite.

mărturisi-vei peste timp
atâta sentiment flămând ,
rărind din viața ta cu dor
inele strânse pentru zbor.

atunci cu aripi de cer plin
te vei desprinde de senin.

Crispare

În singurătatea dragostei
Pătrund cu sufletul la gură
În simplul val al vieții;
Un nor negru apare-n zare
De parcă ar fi sfârșitul lumii.
Nimic nu-i mai de prisos
Ca negura vieții
Când totul se sfârșește
Și singur voi rămâne.

Și... uitându-mă în urma tinereții
Știu că totul s-a sfârșit
În sufletul trist, uitat al vieții.

Piele și os

mâncăruri fine cu miros de carne vie
parfum de piele aproape mâncată de timp
simțuri nule pentru o vreme
mult prea afectată.

pielea mult prea albă
învăluie carnea-mi mult prea seacă
și oasele încep să mă doară.
până și coloana cu multe oscioare
se simte putrezită
când pielea se face țărână
și oasele scrum.

Epilog sentimental

mă afund într-o tăcere celestă
și sentimentele mi le ascund,
de chipuri ciudate
de false expresii.

și cu al tău sentiment tulbure
mă omori cu plăcere,
și tremuri după al meu dor
în sinistra ta tăcere.

de chipuri ciudate
de false expresii
sentimentul mi-l ascund
și tot mai mult simt că m-afund
în tăcerile celeste.

Doliu

sub negru de doliu
păpușile de porțelan plângeau
și lacrimile de sticlă se stingeau
când pălăriile cu flori albe
de doliu se parfumau.

fețe palide, chicoteau pe sub mustăți
fecioarele triste împrăștiau singurătăți,
când păpușile de porțelan
la joc se adunau
și sub negru de doliu
ușor se parfumau.

Vis de dor

mă-ndrept spre valea uitată
a dorului nestins
a dorului trecut
a dorului pierdut.

te văd, stinsă și-nlăcrimată
dar oarecum încântată
că mă vezi, că exist;
în a inimii celulă
ce cândva o împărțeam,
acum te plimbi
fără timp, suflet sau haine,
prin poiana cu maci negrii
fără țel, gând și fără mine.
te strig și te visez
te ating și mă visezi
și amândoi,
răpuși de gândul saltului în Neant – visăm
tu, femeia inorog și eu al tău regu îmbătrânit de dor.

Sifilitice gânduri

sifilitice gânduri
prinse-n pagini de jurnal
vise tandre
atârnă de gâtul unui geam.

sifilitice umbre
joacă pe a gândului scenă
plâng și suspină
urlă și se alină
cu ale mele gânduri sifilitice
scrise-n pagini de lumină.

Mut

nu sta lângă al meu mormânt
nu-s acolo... acum am alt drum
căci nu dorm.

sunt cele o mie de vânturi ce suflă
sunt a muntelui vârf, zăpadă,
sunt raza de soare
ce peste râpe apare,
sunt ploaia de toamnă
ce-n noapte dispare,
sunt stolul de pășări
ce-n cercuri se-nvârtește,
sunt singura stea
ce-n noapte lucește,
sunt atingerea gingașă
ce pe buze ți se-oprește,
sunt piatra aruncată
ce-n lac se adâncește.

sunt tot ce-n juru-ți apare
sunt tot ce-nseamnă mișcare;
și totuși...

de ce stai lângă al meu mormânt?

nu sunt acolo,
nu am murit...
sunt pur și simplu mut.